

Večina ljudi ocenjuje svoje življenje na podlagi uspehov ali neuspehov in po sadovih svojega dela. Vsako delo in prizadevanje prinese s seboj določene posledice, ki človeka osrečijo, ali pa ga pustijo nezadovoljnega. Posledice je vedno težko predvideti, ker so rezultat želja, prižakanj, naporov in konkretnih uresnitelj. Vsaka od teh faz predstavlja določen odstotek nekega rezultata. Nezadovoljstvo, ki ga opazimo pri ljudeh, je navadno posledica slabega načrtovanja in izvajanja določenega programa. Navadno je tako, da bi radi imeli zelo dobre rezultate z malo osebnega truda in čim več pomoči naših bližnjih, prijateljev in znancev.

Na takšno situacijo je naletel tudi Janez Krstnik ob reki Jordan: k njemu so prihajali različni ljudje, eni bolj pripravljeni na spremembo njihovega življenja, drugi manj, vsi pa bi se radi vrnili domov s čim boljšimi rezultati, srečni in zadovoljni, da bo odslej njihovo življenje drugačno, bolj smiselno in polno. Janez je opazil to prižakanje množic. Ker jih ni želel pustiti v nekem naivnem prižakanju, jim je govoril: »Obrodite vreden sad pokore.«

Marsikdo si predstavlja življenje kot nenehno kopiranje in delanje zalog z najboljšim, kar nam svet ponuja. Za mnoge je smisel življenja v pridobivanju čim več dobrin, njihove oči so nenasitne, zato kup z dobrinami ni nikoli dovolj velik in popoln. S tem pa so sprožili v svoji notranjosti nek čuden proces, ki človeka slejkoprej uniči. Kdor je pretirano usmerjen v zunanost, zanemarija notranjega človeka, ki nosi v sebi globoke razloge bivanja in smisla. Zanemarjanje duhovnih potreb slejkoprej privede do smrti notranjega človeka. Naenkrat se zavemo, da nimamo več pravih življenjskih ciljev in takrat tudi zunanje, navidezno bogastvo izgubi ves svoj čar. Človek ostane prazen in brez življenjskega smisla.

»Obrodite vreden sad pokore!« je Janez Krstnik zahteval od tistih, ki so se želeli krstiti. Brez pripravljenosti na notranjo spremembo nobeno oblikanje z vodo in prejetje drugih zakramentov ne bo prineslo pravih sadov. Spremembe ne prinese zamenjava šminke, brivskega aparata, ali nova prižeska. Spremembo bo prinesla zamenjava programa v naših možganih. Samo drugačna miselnost in zamenjava vrednot bosta prinesla pozitivne rezultate.

Brat, sestra, kaj bova letos naredila v najini pripravi na božič? Razmišljanje o darilih pustiva ob strani, ker ni najpomembnejše. Beseda »pokora« zveni sicer nekoliko tuje, a je ključ, ki nama bo odprl prava vrata. Vstopiva v sobo, v katero sva dolga leta spravljala stvari, ki jih nisva marala in so naju motile. To sobo je treba pospraviti in navlako zmetati v kontejner. Ko bo več reda, bo tudi dovolj prostora za Boga, ki bi rad prišel v tvoj in moj dom.

župnik Branko Balažič